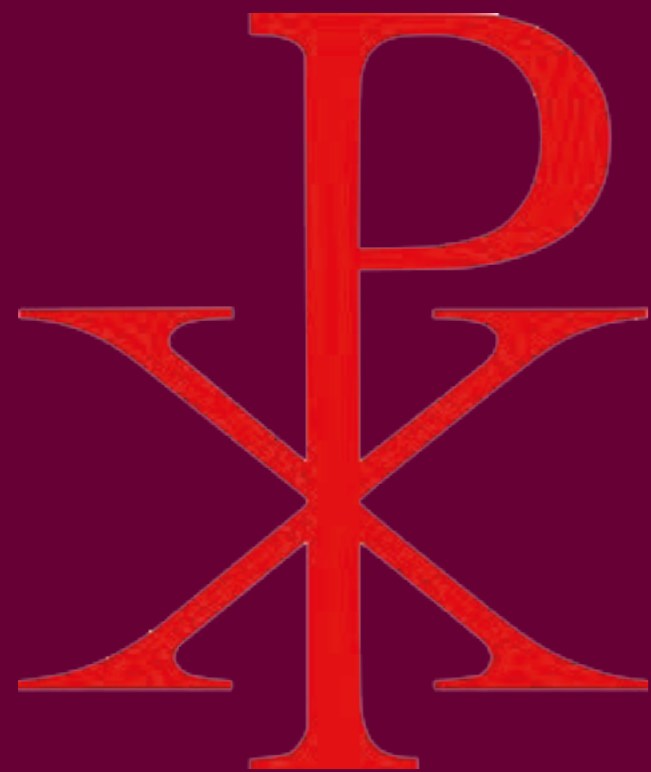

ORTHODOXIE

ACHTERGROND

De orthodoxe kerken (oosterse en oosterse) vormen de op een na grootste christelijke denominatie, met ongeveer 280 miljoen gedoopte leden. Orthodoxe christenen leven in Zuidoost- en Oost-Europa, het oostelijke Middellandse Zeegebied, in het Midden-Oosten en op het grondgebied van de voormalige Sovjet-Unie, en hebben een prominente rol gespeeld in de lokale geschiedenis en cultuur. De orthodoxe kerken opereren als gemeenschappen van zelfbestuurde kerken, elk gemodereerd door zijn eigen bisschoppen in lokale raden. Ook binnen de plaatselijke kerken bestaat een aanzienlijke mate van zelfbestuur en diversiteit.

De kerk verwerpt alle geweld - inclusief defensieve handelingen - die worden ingegeven door haat, racisme, wraak, egoïsme, economische uitbuiting, nationalisme of persoonlijke glorie. Zulke motieven, die maar al te vaak de verborgen bronnen zijn achter het voeren van zogenaamde 'rechtvaardige oorlogen', worden nooit door God gezegend. Zelfs in die zeldzame situaties waarin het gebruik van geweld niet absoluut verboden is, ziet de Orthodoxe Kerk nog steeds een behoefte aan spirituele en emotionele genezing bij alle betrokkenen.

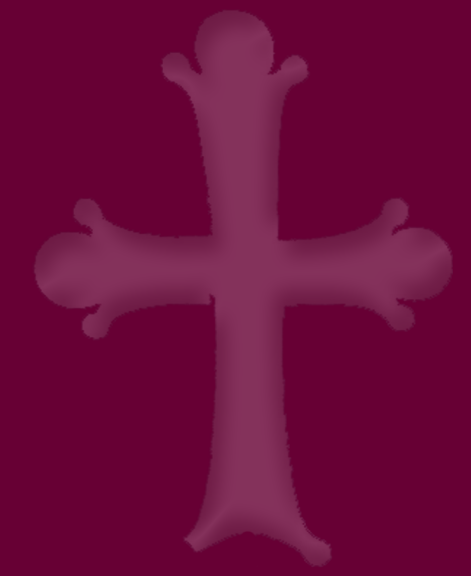
"For the Life of the World: Toward a Social Ethos of the Orthodox Church" Officieel document van het Oecumenisch Patriarchaat, 2020

GEEN GEWELD?

Alle vormen van geweld, terreur en radicalisme worden in de orthodoxe kerk veroordeeld. Geweld wordt beschouwd als "zonde bij uitstek" en is als zodanig onaanvaardbaar, hoewel er gevallen zijn waarin geweld, als een vorm van zelfverdediging, onvermijdelijk is. Ondanks deze officiële leer zijn hier gevallen van geweld geweest, vooral in oorlogstijd. Gevallen van misbruik van mensen met verschillende overtuigingen zijn door de eeuwen heen gemeld, en joden zijn een regelmatig doelwit geweest, terwijl de laatste jaren een typisch doelwit zijn vluchtelingen en immigranten die uit het 'mondiale zuiden' komen. Hoewel dergelijk geweld meestal wordt veroordeeld door de kerkleiders, is het in sommige gevallen zelfs aangewakkerd door leden van de geestelijkheid, die de nieuwkomers beschouwen als een bedreiging voor de nationale of religieuze tradities.

POLARISATIE

Hoewel duidelijk aan de kaak gesteld in de heilige teksten, was polarisatie in de orthodoxe wereld in de voorgaande eeuwen een vrij gangbare praktijk ten aanzien van zowel andere religies als de rest van de christelijke belijdenissen. Sinds het midden van de 20e eeuw is er een poging gedaan om deze houding te veranderen. "In de wetenschap dat God zich op talloze manieren en met grenzeloze inventiviteit openbaart, gaat de Kerk de dialoog aan met andere religies die bereid zijn zich te verbazen en te verheugen over de verscheidenheid en schoonheid van Gods genereuze manifestaties van goddelijke goedheid, genade en wijsheid onder alle volkeren". Een aanzienlijk deel van de ultraconservatieve orthodoxen beschouwt communicatie met verschillende bekentenissen en verschillende religies echter nog steeds als een zonde. Het is dus op de een of andere manier duidelijk dat de twee tendensen, polarisatie en verzoening, nog steeds naast elkaar bestaan en strijdig zijn binnen de orthodoxe wereld, en er is veel te doen in deze richting.

UITDAGINGEN

Ontkoppeling van de verschillende vormen van nationalisme (terwijl officieel aan de kaak gesteld in 1872, is het probleem van ethnophylisme nog niet opgelost).

Verzoening, beter begrip en dialoog met de moderniteit en met de andere geloven en belijdenissen.

Mensenrechten (inclusief rechten van minderheden en gendergelijkheid) en strijd tegen alle vormen van racisme; strijd voor sociale rechtvaardigheid.

Nauwere benadering van de problemen van het dagelijks leven en van gewone mensen, vermindering van klerikalisme.

Contextueel begrip van het glorieuze verleden en de "traditie" Strijd tegen de milieucrisis.

Laat u niet overwinnen door het kwade, maar overwin het kwade met het goede (Romeinen 12:21, NRSV).

Gefinancierd
door de
Europese
Unie

Deze infographic werd gefinancierd door het Fonds voor interne veiligheid van de Europese Unie - Politie.

De inhoud van deze infographic vertegenwoordigt alleen de mening van de auteurs en is uitsluitend hun verantwoordelijkheid.

De Europese Commissie aanvaardt geen enkele verantwoordelijkheid voor gebruik die kan worden gemaakt van de informatie die het bevat.

Copyright © EDUC8 2021. Alle rechten voorbehouden.

